

l'hora; ja no patirem més gana; s'há acabat ja la miseria!...

Parla una dona que fa vuyt setmanas y mitja que'l seu home no há tocat feyna: ¡Ay senyó!... que's trist tenir que guanyarse las garrofas trevallant bé y honestament. El meu pobre Jaumet, am prous ganas de irevallar té que ferse la *guitxa* arrossegantse tot el *sant* día d'un *cul* á altre de taberna, perque no troba un *pam* de feyna enlloch. ¡Ojalá que siga cert lo que diu el poble!

Una mare que té'l fill estés sobre'l *catre* de pallofas de *panocha* de blat de moro, atacat d'una tisis galopant tremenda, á causa de la seva precaria situció, li diu carregada de bonas ansias: ¡Ay, noy....! no pots pensarte el pesar que'm donas al pensar que are que t'has de morir, vé una *fuga* de feyna espantosa y podrías trevallar y guanyar forsas quãrtos y podríam *anar* bé y viure desahogadament, divertirnos y atiparnos y no consumintnos y morintnos paulatinament de fam, com fins are hem anat fent!...

Y un altre n'hi diu un'altre y cada hù hi diu la seva. Tothom salta d'alegría, tothom riu y s'engresca. Tothom crida: Fora fam, fora miseria! S'ha acabat ja'l pati ganal ¡Visca'l trevall! ¡Viscan las eynas! ¡Visca l'obra d'en..... *etzétera*.

Y ¿saben perque s'esbalotan, perque xisclan y s'alegran? Donchs perque els hi han promés que's remouria la feyna, que's farien grans palaus, edificis, casas novas, ponts, canals y..... *etzétera*, que s'obrirían carrers, que..... es farán robas pe'ls negres, sabatas pels indígenas y..... *etzétera*.

Y no es creguin que sigui *camama* lo que'ls acabo de dir. Tot, tot es cert y positiu. Mirin, mirin si n'hi há de *feyna* que cada día es paralisan més trevalls; es rebaixa'l personal de las fábricas, el comers y l'industria van mermant considerablement, els deutes van creixent y la fam y la miseria ensenyorintse de l'increment que se'ls deixa péndrer, arreu imperan sense pietat, essent el corp maligne que per maleída dissort rosega'l cor y va menjantse d'en mica en mica l'ànima dels desventurats obrers!.....,

El Pare-Pedás de la Redacció.

INTIMA

De com ens várem conéixer no ho sé; sols sé que quan per primera vegada va mirarme, la seva mirada va resseguir-